22/08/2022

Εμφανώς συγκινημένος ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο Γλυκύ της Ίμβρου – Μίλησε για τις αδικίες που υπέστησαν οι Ίμβριοι

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο χωριό Γλυκύ της Ίμβρου, τόπο καταγωγής του αειμνήστου λογίου Ιερομονάχου Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού, στο πλαίσιο και των τιμητικών εκδηλώσεων που πραγματοποίησε η Ιερά Μητρόπολη Ίμβρου και Τενέδου με αφορμή την συμπλήρωση των 250 ετών από την γέννηση του σπουδαίου αυτού Ιμβρίου.

“Σήμερα, ελπίζουμε και πάλι. Η μακαρία ψυχή του Βαρθολομαίου αγάλλεται για την

αναγέννηση της ομογενειακής μας παιδείας. Και μας υπενθυμίζει ότι, μέσα στο σύγχρονο περιβάλλον ριζικών ανακατατάξεων και αναπροσανατολισμού των εκπαιδευτικών πραγμάτων, **οφείλουμε να αγωνισθούμε για τη διαφύλαξη των αξιών της παιδείας**, οι οποίες έσωσαν το Γένος στη μακρά ιστορία του, το σώζουν και σήμερα, και παραμένουν καθοριστικής σημασίας για το μέλλον, αξίες που είναι ριζωμένες στην Ορθόδοξη παράδοσή μας και αντλούν ικμάδα από αυτήν", είπε μεταξύ αλλων ο Παναγιώτατος.

Με τον Παναγιώτατο συλλειτούργησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος και ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Ιλίου κ. Ραφαήλ.

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Μοσχονησίων κ. Κύριλλος και ο επιχώριος Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, η Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εντιμ. κ. Γεώργιος Κοσμίδης, Συντονιστής της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας των Παμμακεδονικών Ενώσεων, οι Πρόεδροι και στελέχη των Ιμβριακών Συλλόγων Αθήνας και Θεσσαλονίκης, και πλήθος πιστών.

Μετά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου, ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο που έθεσε υπό την Πατριαρχική αιγίδα του τις τιμητικές εκδηλώσεις για τον αείμνηστο Ιερομόναχο Βαρθολομαίο Κουτλουμουσιανό, τον οποίο χαρακτήρισε μεγάλη μορφή της Εκκλησίας, της Ίμβρου και συνολικά του Γένους.

Απόσπασμα της ομιλίας του Σεβ. Μητροπολίτου Ιμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλου και η αντιφώνηση του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, μετά την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στο χωριό Γλυκύ της Ίμβρου

Η αντιφώνηση του Οικουμενικού Πατριάρχη

Στην αντιφώνησή του ο Παναγιώτατος μίλησε με συγκίνηση για το Γλυκύ και τον αρχοντικό και παλαιό Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στον οποίο, όπως είπε, “**οι Γλυκιανοί κατέθεταν τη μετάνοια και τις ελπίδες τους, τη χαρά και τον πόνο τους, γιόρταζαν τις μεγάλες ημέρες της παράδοσής μας. Εδώ ευλογούνταν οι σημαντικές στιγμές της ζωής τους, εδώ αντλούσαν δύναμη για τον αγώνα της επιβίωσης και της προκοπής”.**

Επίσης, αναφέρθηκε και στο κοντινό αγιορείτικο μετόχι των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, το οποίο συνδέεται με την ζωή και την ιστορία του χωριού.

“Από αυτό το ιστορικό μετόχι ξεκίνησε η εκπαιδευτική ιστορία της Ίμβρου, συνδεδεμένη για πάντα με το πρόσωπο του Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού. Ο Βαρθολομαίος πίστευε στη δύναμη και την εμβέλεια της παιδείας, στην ιερή αποστολή του δασκάλου και στη δίψα των παιδιών για μάθηση και γνώση. Όσα έμαθε και γνώριζε ήθελε να τα μεταδώση στους άλλους, ήταν «γεννημένος δάσκαλος».

Το όραμα και η προσπάθειά του να ιδρύσει σχολείο στην Ίμβρο, η εμμονή και η επιμονή του, παρά τις δυσκολίες, η αυτοπεποίθηση και η πίστη στην πρόνοια του Θεού, αποτελούν και για μας σήμερα σύμβολο και πηγή έμπνευσης. Στο πρόσωπο του Βαρθολομαίου, όπως εύστοχα τονίζεται στο «Σημείωμα έκδοσης» του τελευταίου τεύχους του περιοδικού «Ίμβρος», «αλληλοσυμπληρώνονται αρμονικά η βαθιά, ακλόνητη πίστη στον Θεό, η άσβεστη αγάπη για την Ίμβρο, το πάντα ανήσυχο πνεύμα και η αδιάκοπη, πεισματώδης προσπάθεια εμβάπτισης του ανθρώπου στα νάματα της αληθινής παιδείας και της ολόπλευρης, καθολικής καλλιέργειας».

Στο σχολείο, που ξεκίνησε να λειτουργεί στο μετόχι των Ταξιαρχών, φοιτούσαν πολλοί φιλομαθείς νέοι, από όλα τα χωριά της Ίμβρου, οι οποίοι, «εκ του Σχολείου τούτου λαβόντες τα πρώτα φώτα και επεκτείνοντες βραδύτερον τας σπουδάς των και εις ανωτέρας του εξωτερικού σχολάς, ανεδείχθησαν οι πρώτοι της νήσου αναμορφωταί» (Κ. Χριστοδουλίδη, «Το Γλυκύ και το Σχοινούδι.

Οι δύο πρωτοπόροι σταθμοί εις την εν Ίμβρω πνευματικήν και εξωτερικήν κίνησιν», Λεύκωμα της νήσου Ίμβρου, 1938, σ. 132). Η πορεία αυτή, η οποία παρήγαγε καρπόν πολύν, μετά και την εκπαιδευτική άνοιξη επί ποιμαντορίας του Ίμβρου και Τενέδου Μελίτωνος, ανεκόπη βιαίως το μαύρο 1964.”

“Η μακαρία ψυχή του Βαρθολομαίου αγάλλεται για την αναγέννηση της ομογενειακής μας παιδείας”

Στη συνέχεια, εμφανώς συγκινημένος ο Παναγιώτατος υπογράμμισε: “Σήμερα, ελπίζουμε και πάλι. Η μακαρία ψυχή του Βαρθολομαίου αγάλλεται για την αναγέννηση της ομογενειακής μας παιδείας. Και μας υπενθυμίζει ότι, μέσα στο σύγχρονο περιβάλλον ριζικών ανακατατάξεων και αναπροσανατολισμού των εκπαιδευτικών πραγμάτων, οφείλουμε να αγωνισθούμε για τη διαφύλαξη των αξιών της παιδείας, οι οποίες έσωσαν το Γένος στη μακρά ιστορία του, το σώζουν και σήμερα, και παραμένουν καθοριστικής σημασίας για το μέλλον, αξίες που είναι ριζωμένες στην Ορθόδοξη παράδοσή μας και αντλούν ικμάδα από αυτήν.

Έχει ξεχωριστή βαρύτητα το γεγονός, ότι και στην Ίμβρο, φωτισμένοι κληρικοί και μοναχοί έθεσαν τα θεμέλια της παιδευτικής προσπαθείας και αγωνίσθηκαν για τη συνέχιση και την καρποφορία της. Αυτό δεν πρέπει να λησμονηθεί. Τίποτε αξιόλογο στην ιστορία του Γένους δεν συνέβη, όπου η Εκκλησία να μην έχη συμβάλει.

Οι Γλυκιανοί ήταν πάντοτε υπερήφανοι για τον Βαρθολομαίο Κουτλουμουσιανό και τα αδέλφια του, αλλά και για τον λόγιο συγχωριανό τους Μητροπολίτη Νικηφόρο Γλυκά, στον οποίο οφείλεται η ίδρυση και η λειτουργία της «Κεντρικής Ελληνικής Σχολής Ίμβρου» το έτος 1874, αλλά και σχολείων στα χωριά μας. Αυτό έδινε στα παιδιά του Γλυκέος ένα σπουδαίο πρότυπο, ενίσχυε την αγάπη τους για τα γράμματα. Βέβαια, οι λόγιοι αυτοί εκκλησιαστικοί άνδρες δεν ανήκουν μόνον στο Γλυκύ, ούτε μόνον στην Ίμβρο, αλλά αποτελούν διδασκάλους του Γένους, διαμορφωτές της παιδείας του.”

Ακόμη, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στη δική του “σχέση” με τον αείμνηστο Βαρθολομαίο Κουτλουμουσιανό.

“Ο Πατριάρχης σας έχει την τιμή να φέρει το όνομα του Βαρθολομαίου του Κουτλουμουσιανού. Ακόμη αντηχούν μέσα μου τα λόγια του Γέροντός μου, τότε Ίμβρου και Τενέδου Μελίτωνος, κατά την εις διάκονον χειροτονία μου πριν 61 χρόνια: «Καλώ σε Βαρθολομαίον, εις μνήμην Βαρθολομαίου του Κουτλουμουσιανού του Ιμβρίου». Με την έννοια αυτή, με συνδέουν ισχυροί δεσμοί με το Γλυκύ. **Σε αυτόν τον ναό λειτούργησα ως πρεσβύτερος, και όποτε βρίσκομαι εδώ, αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση και χαρά.**

Θλίβομαι, βέβαια, γιατί το σχολείο του χωριού, το οποίο έχει κοινή αυλή με την Εκκλησία, είναι σήμερα ξενοδοχείο. Η καμπάνα της εκκλησίας και το κουδούνι του σχολείου εξέφραζαν το ίδιο μήνυμα, τον προσανατολισμό της ζωής στην Αλήθεια, τη γνώση και την πίστη ως

ενιαία δύναμη ζωής.

Το κλειστό σχολείο του Γλυκέος είναι σύμβολο όλων των περιπετειών της μικρής πατρίδας μας στον εικοστό αιώνα. Το νέο κτίριο, χτισμένο με κόπους, θυσίες και πολλές ελπίδες, λειτούργησε μόνον ένα έτος ως ομογενειακό σχολείο. Θλίψη και απογοήτευση! Θυμίζουν όλα αυτά και τις περιπέτειες με τα τέσσερα μετόχια του Αγίου Όρους στην Ίμβρο.

Όταν το μετόχι των Ταξιαρχών πέρασε σε άλλα χέρια, οι Γλυκιανοί μετέφεραν τις εικόνες, τα βημόθυρα, τα ιερά σκεύη και τα κειμήλια, σε αυτόν τον ενοριακό ναό που βρισκόμαστε, με πένθιμες κωδονουκρουσίες και δάκρυα. Ευδόκησε ο Θεός και ξαναχτίστηκε το Καθολικό του μοναστηριού, όπου τελέσαμε χθες την ιερά αγρυπνία. Και τον Μαίου του 2017 με χαρμόσυνη κωδονοκρουσία και δοξολογία, επέστρεψαν όλα αυτά στην αρχική τους θέση. Είναι και τούτο ένα από όσα θετικά και ενθαρρυντικά συμβαίνουν στην Ίμβρο τα τελευταία χρόνια, χάριτι Θεού.”

Η προτροπή του Παναγιωτάτου προς τους νέους

Ο Παναγιώτατος συνέχισε προτρέποντας τούς συμπατριώτες του Ίμβριους, και ιδιαιτέρως τη νέα γενιά, να παραμείνουν ενωμένοι και να συμβάλουν όλοι στην κοινή προσπάθεια για την Ίμβρο.
“Για να συνεχισθεί αυτή η πορεία, πρέπει όλοι μας, όλοι οι Ίμβριοι, με πρώτη τη νέα γενιά, εδώ και όπου γης, να συμβάλουμε ενωμένοι και δυνατοί. Δεν υπάρχει άλλοθι για μη συμμετοχή στην προσπάθεια αυτή. Δεν πρέπει κανένα άλλο χωριό μας να ακολουθήση τη μοίρα του Κάστρου.

Το Γλυκύ σήκωσε το 1964 το μεγαλύτερο βάρος από τις τραγικές συνέπειες του «Προγράμματος διάλυσης». Πρέπει να διασώσει τον ιστορικό του χαρακτήρα, να συνεχισθεί η παρουσία των ομογενών εδώ, στη γενέτειρα του Βαρθολομαίου και του Νικηφόρου Γλυκά.

Ευχαριστούμε τους λίγους Γλυκιανούς που δεν εγκατέλειψαν το χωριό τους στα πέτρινα χρόνια, κράτησαν ανοιχτή την εκκλησία τους, φύλαξαν τους τάφους των προγόνων, διέσωσαν το Γλυκύ από το να καταληφθή, όπως η γειτονική παλαιά πρωτεύουσα και έδρα της Μητροπόλεως, το Κάστρο. Χωρίς αυτούς δε θα υπήρχε σήμερα κανένας παλαιός Ίμβριος εδώ.

Ευχαριστούμε επίσης, στο όνομα όλων των Ιμβρίων, και αναγνωρίζουμε τη συμβολή όλων εκείνων των συμπατριωτών μας που αναγκάσθηκαν να ξενιτευθούν, αλλά κράτησαν μέσα τους την αγάπη για το νησί, δημιούργησαν δραστήρια σωματεία που αγωνίσθηκαν για τα δίκαιά μας και για να μεταδώσουν στη νέα

γενιά των Ιμβρίων τις αξίες και τις παραδόσεις μας. Όπως έχω πεί και άλλη φορά, το «Πρόγραμμα διάλυσης» του 1964 δεν διέλυσε την ψυχή των Ιμβρίων, δεν αλλοίωσε την ταυτότητά μας. Μάλλον, η μεγάλη δοκιμασία λειτούργησε ως πηγή εγρήγορσης και αποφασιστικότητας για να σώσουμε την ιδιοπροσωπία μας.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του συνεχάρη τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου, για την πρωτοβουλία οργάνωσης του «Έτους Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού του Ιμβρίου» και για τις επετειακές εκδηλώσεις. Επίσης εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του και προς τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Γρηγόριο Γρηγοριάδη για την προσφορά του στην Ενορία Κοιμήσεως της Θεοτόκου Γλυκέος, και ευχαρίστησε όλους όσοι συμμετείχαν “στις επετειακές εκδηλώσεις προς τιμήν του

και προς
ησία, στα

Πατριαρχική χοροστασία στην Ιερά αγρυπνία στο Κουτλουμουσιανό Μετόχι

Την προηγουμένη, το βράδυ του Σαββάτου, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε στην Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε στο αναστηλωμένο Καθολικό του παλαιού Κουτλουμουσιανού Μετοχίου. Συμπροσευχήθηκαν ο Μητροπολίτης Ίμβρου και

Τενέδου, ο Επίσκοπος Ιλίου, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, και πλήθος
σχέση της Ίμβρου με το Άγιον Όρος,
υπήρχαν στο νησί, αλλά και στο
ίου Κουτλουμουσιανού.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο